

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Museu de Palamós (Cau de la Costa Brava).—
Contestant, per Josep M.ª Guardia.— Matinal,
per Martí.— Contes de MARINADA (L'amor i la
Vida) per A. T. M.—Retorn (poesia) per M. Ll.
— Comiat, (poesia) per Jaume Tuneu i Pol.—
Pels Cinemes.—Del Carnet Esportiu.—Festival
Benèfic en el Teatre Carme.— Crònica local.—
Moviment del port i Registre civil

Preu: 50 Cts

LLORENS . Obradors Tipogràfics . Palamós

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la
casa Manuel Frères de Lausanne (Suïsa) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent
de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARI
EXCLUSIU :

Ricard Rocafort (SUCCESOR DE
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

CON UN EJEMPLAR DE LA

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly - Baillièrè — Riera)

*tendrá más de trescientos mil
datos y señas*

de cuantos se dedican al Comercio, In-
dustria, Agricultura, Minería, Ganade-
ría, Profesiones, etc., en la extensa
y rica región catalana

**CUATRO PRECIOSOS MAPAS
EN COLORES**

1 TOMO

SÓLIDAMENTE ENCUADERNADO:

20 Pesetas

Francos de portes en toda España

Annarios Bailly - Baillièrè y Riera Reunidos, S. A.
Consejo de Ciento, núm. 240 - BARCELONA

HOTEL

IBÉRICA

Allotjament per dia 9 i 10 ptes.
Idem per llargues temporades a
preus convencionals :- Coberts
a 4 ptes. Es serveixen banquets
a preus moderats i també es
disposa de lloc per allotjar cara-
banes d'excursionistes amb un

ESPLENDID SERVEI.

Comte de l'Assalt
Telèfon, 4915 A.
BARCELONA

ALFOMBRES

TAPISSERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume **BARCELONA** :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A ::

St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIO DIRECTA DE TAPISSOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)

ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

COLONIA LOCIÓ FIJAPELO

Chr. Hostmann & Steinbeg'sche Farbenfabriken
— CELLE (ALEMANIA) —

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
' CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

JACOB WEIL

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

La Màquina d'escriure

“Rheinmetall”

és la que pot oferir-li millors
garanties de perfecció i solidesa

DIPOSITARI EXCLUSIU: O. Lloréns Castelló — Palamós

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA
Telèfon Urbà n.º 242   Telèfon interurbà per a conf. n.º 6

ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

EMILI
ROYA

Instal·lacions
per aigua, gas i
electricitat.

reparacions
de Maquinària

Carrer Major

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y, en general, en todo ataque agudo de dolor, una cucharadita disuelta en agua, una, dos o tres veces, con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces, repartidas durante el día, en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por Francisco Mandri, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, Calle de Provenza, 203 - Barcelona

Museu de Palamós

(Cau de la Costa Brava)

Tota població que s'estimi una mica hauria de posseir un Museu, gran o petit, a mida de les seves forces, on s'apleguèssin les coses antigues dignes de veneració que's van descobrir impensadament, i les que surten de tant en tant de les golfes de cases velles en fer una restauració.

D'entre el munt de desferres d'objectes, eines i utensilis d'altres temps, a voltes en surt una joia d'inestimable valor arqueològic que's perd llastimosament per manca de lloc adequat per a guardar-la, o passa a mans forasteres per cap diner, per no conèixer el seu propietari el valor històric o artístic que representa.

Ademés, en totes les poblacions de Catalunya s'han publicat per un temps més o menys llarg periòdics locals o revistes que reflectien la manera d'ésser de les gents d'aquell temps,

i que recollits curosament en colecció serien una crònica molt interessant per a l'avenir; però això si no hi ha un Museu que ho reculli, difícilment ho farà un particular.

El Museu de Palamós «Cau de la Costa Brava» fou fundat per això; per a recollir el que bonament es pogués dels objectes artístics o històrics que anessin sortint, i al mateix temps per medi de concursos, fer una colecció nodrida i important de marines dels més bells indrets de nostra costa.

Aquest darrer punt sols és començat; però el fonament ja hi és i esperem temps millors per a continuar-lo.

Per a donar una mostra del què es pot fer quan hi ha voluntat, havem ordenat el present Inventari del que s'ha recollit des d'el 1920 ensà i estem segurs que després d'haver-lo seguit detingudament, hom restarà convençut

que el Museu és un centre de cultura que honora Palamós i és un deure de tots fomentar-lo.

Inventari general dels objectes que s'hi guarden

Secció de Pintura

1. «El Calvari». Quadro de grans dimensions premiat a Madrid. J. Triadó, autor donador.
2. «Pageseta d'Olot». J. Berga i Boada, autor donador.
3. «La Foradada». 1.er premi del concurs de pintura, J. Mascort, autor.
4. «Casa de Tossa». 2.^{on} premi del concurs de pintura, J. Vila Puig, autor.
5. «Els molinars de Mallorca». Cedit per M. Albalat, Roig i Soler, autor.
6. «Bodegó». Pastel, J. Figa, autor donador.
7. «Apunt al pastel». F. R. Segura, autor donador.
- 8, 9, 10. «3 aquarel·les». Llagostera, i dos apunts, R. Mas, autor donador.
11. «Retrat». A. Cardunets, autor donador.
12. «St. Esteve de La Fosca». Marina, Moner, autor donador.
13. «Paisatge». A. Juanals de Palamós, autor donador.
14. «Badia de Palamós en 1893». R. Llimós, autor. Cedit per César Esteve.
- 15, 16. «2 Marines de La Fosca». R. Tauler, autor donador.
17. «Ecce Homo». Pintura a la cola, cedit per H. Sanner.
18. «Pescadors al moll». M. Grau Mas, autor donador.

52, 53, 54. 3 quadros vells, cedits per H. Sanner.

55, 56, 57. 3 quadros vells, cedits per Ll. Sais Agustí.

58. 1 quadro vell, «Jesus al castell d'Emaus». Cedit per S. Arpa.

Pintures antigues darrera el vidre

7 bis. a 13 bis. 7 quadros cedits per H. Sanner.

14 bis. «Sant Desnú», cedit per C. Esteve.

Tres Cornucopies amb Sants, cedides per H. Sanner.

Tres Cornucopies mirall, cedides per H. Sanner.

Una Cornucopia ovalada, daurada, amb Mare de Deu, cedida per J. Figa.

Aigua-forts enviats expressament per el Museu per sos autors.

«Explosió d'un obús». Autor Oskar Graf.

«Aurora de la Pau». Autor Adolf Kunst.

«Matador de toros». Autor W. Geiger.

«Paisatge». «Retrat». Autor Clemens Franklel.

«Paisatge». Autor Casio Boada de Palamós.

«Tornant de la guerra». Autor E. Winkler.

Dibuix de P. Halm.

» » Hanns Bastanier.

» » Otto Ubbelhode.

«Leda i el Cisne». Karl Ritter.

3 Aigua-forts de L. E. Vismara, cedits per H. Sanner.

LL. B.

(Seguirà).

CONTESTANT

L'amic Lluís Jordà, en un dels seus recents articles a la revista *Juvent d'Ara* i en el nombre corresponent a 7 de Novembre ens parla d'una manera apassionada de "El veritable camí de la vida", al comentar un article del jove escriptor Georges Bourguet, aparegut en "La Revue de Catalogne".

L'amic Jordà, àgil en l'art d'escriure, ha sapigut apariar d'aital forma les idees de l'autor de l'article "Matière de la joie" al seu criteri, a la seva voluntat, que ens fa veure que avui l'immensa majoria de la nostra joventut és atrofiada per culpa del treball que empren en el començ de l'adolescència, i que per aquest sol fet ja no pot donar de sí un rendiment determinat.

Hi ha troços com aquest "Un meritori de quinze anys, és la cosa més llastimosa de la nostra societat hondierma. Vol dir moltes coses. Entre elles: vol dir una negligència per part dels pares, de no tenir en compte que precisament als quinze anys comença la veritable edat d'estudiar un jovenet. Entrar a una oficina a aquesta edat, doncs, vol dir que en el dia de demà serà un ciutadà tan honrat com volgueu, però que no servirà per altra cosa sinó per a anar de casa a l'oficina i de l'oficina a casa, etz.", que un al llegir-los li fan caure l'ànima als peus. No n'hi ha per menys.

La pràctica en els treballs, i sobretot en els d'un caire comercial, és el puntal més ferm d'aquesta juvenesa i aquesta assiduitat d'anar de casa a l'

oficina i de l'oficina a casa, per a fer l'home de negocis de demà. Això, l'amic Jordà, no pot contradir-ho de cap de les maneres, perquè jo, el que sostinc aquesta polèmica, he sigut un meritori, un trist meritori, un meritori d'aquells que entren a les set i mitja en punt del matí i han de netejar el despatx, precisament en l'edat, que segons en Jordà comença la veritable edat d'estudiar, o sia als quinze anys, i cal dir que si avui tinc una petita noció de les coses que m'envolten, ha sigut apresada afrontant les necessitats de la vida, les penes del treball, i això i amb el desig de no ofendre a ningú, no s'apren de cap de les maneres ni en les aules d'un Institut, ni en les càtedres d'una Universitat, de quines multituds de vegades en surten una joventut molt més atrofiada, molt més detestable que la que viu del treball, i fa de meritori o de moço.

Les lleis del treball poca cosa poden fer-hi en l'individu, Jordà, les lleis de vegades estronquen l'ordre de la col·lectivitat i provoquen greus incidents desagradables, ja per llur desconeixement, ja per la malèvola interpretació de les mateixes. La millor llei és la que s'imposa la col·lectivitat mateixa, molt diferent de l'imposada per un o uns homes de lleis que molt i tot el seu bon voler, la seva saviesa, no coneixen el fons social de les col·lectivitats, perquè mai l'han viscut, perquè per llur naturalesa han estat apartats d'ella i sols han viscut entre l'es-

tudi i la soletat de les biblioteques.

No han sapigut aquests bondadosos homes conèixer el parer just del vulgus, d'aquests atrofiats, d'aquests desvalguts, que vós aneu a dir, perquè han temut de no trobar-hi cap mena d'entusiasme i sí sols una mar de rutina i ignorància.

I aquesta ha sigut la seva equivocació. Si no, mireu, Jordà, aquesta colla d'obrers que formen aquestes encantadores biblioteques, mireu aquests centres culturals que es troben quotidianament replens de xicots estudiosos i animats, mireu aquestes entitats excursionistes que a mida dels seus esforços van fent-se fortes i grandioses dintre del saber, mireu aquests benemèrits establiments docents creats pel poble i enfortescuts pels ajuntaments, mireu les nostres muntanyes, i veureu de quina fàcil són estudiades pels nostres joves, molts d'ells gairebé tots ben humils, que si no meritoris són fadrins i porten un jornal a casa seva cada setmana, a còpia d'un treball dignificador que saben complir-lo com cal, perquè abastament saben que l'home ha nascut per treballar, com l'au per a volar.

Això i molt més que podria dir-vos, parla amb millor eloqüència, amb més precisió que la meua modesta ploma, per dir-vos que no tota la joventut treballa per rutina, que no tota la joventut va per mecanisme, per insolidesa al treball, sinó que es sent entusiasta i treballa amb fe, amb febre per a ésser més del que és i molt més del vostre concebre, car compren que ésser treballador no vol dir ésser un postergat ni un ninot de molles, sinó un home tan dignísim i amb tants

de coneixements especialitzats com d'altres que no són treballadors com ells, però que també treballen.

El mal està en que no tots els empleats, en que no tots els joves especialment, senten idèntiques aspiracions als que us acabo de nombrar, que són la majoria, entengueu-ho bé, Jordà, però no per uns quants ineptes que no volen tindre vitalitat, que no volen sentir-se homes i que's queixen arreu per qualsevol futilesa, havem de jutjar la col·lectivitat.

A més, si calgués orientar de la forma que vós dieu, a la nostra joventut, ens trobaríem, com en el carrer, amb un emboç tan fenomenal d'idees i criteris, que per regularitzar el trànsit o el seu sentir i fer content a tothom, es necessitarien milers d'enteniments, d'homes i aparells, i encara fora impossible la resolució del problema.

Ha sigut una de les tasques més animoses aquest estudi. Jo, que he sigut un trist meritori, un pobre aprenent, un ajudant de comptabilitat, president d'una entitat excursionista, vocal d'un centre social de cultura, secretari i vis-president d'una munió d'associacions més, conec a fons el problema, per ço el discuteixo, i amb aquest coneixement puc dir-vos i afirmar-vos sense cap mena de por, que nostra joventut, que nostres treballadors són força entusiastes, que no treballen per rutina, ni amb apatia, que no són uns quimèrics ninots de molles i corda i sí que tenen un gran anhel en sobrepujar, no amb el sentit material de conquerir un augment de sou, sinó en el sentit ampli de sapiguer i ésser un home de profit i de talent dins la seva matèria, i això és quelcom de

gran, quelcom de lloable, quelcom de meravellós.

Soc molt més optimista que vós, Jordà, i crec jo que el temps, a no triar gaire, em donarà tota la raó.

I aquest dia serà aquell en que les lleis reguladores d'una col·lectivitat siguin fetes per aquesta junt amb l'home que per la seva natural intel·ligència les labora, les puleix, el dia en que aquest home bondadós i amable, exposi el seu parer, el seu criteri, a la massa i reculli de tots els esta-

ments i de totes les classes llur parer i llur opinió, i pulint l'un i defugint l'altre, surti l'obra triomfadora. Allavors veureu si nostra joventut treballadora, si aquells meritoris de quinze anys són morts i no tenen energies, o si pel contrari són entusiastes i pròdigs en idees i coneixements.

I, per a finalitzar, mireu el resultat força agradós de la festa del llibre...

Crec que no cal parlar més.

JOSEP M.ª GUARDIA

MATINAL

Sempre resulta interessant una sortida de sol en un dia clar, serè, d'aire transparent, de blavor immaculada; però quan el sol dona la primera ullada damunt la terra per entre els estrips d'una cortina de núvols esfilagçada pel vent, aleshores l'espectacle és senzillament admirable.

La mar és quasi plana; no més alguna que altra onada, allargassant-se mandrosa, va avançant poc a poc per donar un bes als esculls de la costa, confonent-se amb germanívola abraçada.

En l'horitzó, una cadena de núvols de formes capricioses que, empesos per la mà misteriosa del suau ventitjol rodolen per l'espai, simulen una fantàstica lluita de feres mitològiques o una batalla descomunal entre els rèptils gegantins de l'època secundària.

Es veu com un drac terrible que només té un ull al mig del front, un ull encès per l'ira, que llença la seva mirada de foc damunt l'enemic que s'atança moguent poc a poc l'immens embalum del seu cos.

Ja els combatents es troben cara a cara; el drac obre la seva boca descomunal i alçant al mateix temps una de les seves grapes retorçudes com el brancatge d'un suro vell, la deixa caure damunt el dors geperut de l'altra fera. Per un moment, es veuen els dos cossos confosos en una abraçada frenètica i la lluita continua silenciosa, aferrissada, rodolant els dos enemics per l'immensa planúria.

Després, segurament rendits per la fatiga, o escruixits llurs ossos per les grapes de l'adversari, han anat enfonsant-se en la pregonesa de l'abisme i les ones seran la mortalla pietosa de llurs despulles.

Tan sols aquell ull encès que el drac llambregava, sortint del seu cap ha quedat sospès en l'espai. És el fanal de Déu que il·lumina la terra. És el sol quina arribada saluden cada dia les flors amb llur somriure i els ocells amb la seva xerradissa.

MARTÍ

CONTES DE «MARINADA»

L'AMOR I LA VIDA

Del llibre íntim d'una adolescent

(Acabament)

—“Es Ell!” feu Maria-Gràcia amb un crit que més de quatre l'oïren. Era ell, mes amb qui anava?

Maria-Gràcia no s'havia adonat que, a l'esquerra del seu Ricard hi havia una senyoreta (?) amb capell verd amb incrustacions argent-rosa. El cotxe, a causa d'estar interceptat el pas, tingué de parar momentàneament. M.ª Gràcia no és donà per vensuda, creient trobar-se davant de Ricard i una seva germana o cosina i instintivament, es dirigí vers ells. Ricard, genuí representant del modern *donjuanisme*, la mirà fredament, amb una rialleta no sé si de compassió o d'ironia i desvià l'esguard vers la seva gentil acompanyant. El cotxe arrencà lenta i silenciosament i M.ª Gràcia sols pogué collir aquestes paraules.

—“Es a un quilòmetre d'aquí, aquell joliu recó de la costa brava, que avans del nostre enllaç, et prometí que visitaríem”—.

Maria-Gràcia quedà atuída i blanca com un cigne mal ferit. Sentí que un coltell invisible li punyia el cor. Una suor freda traspuà per tot el seu cos i es tambalejà. La seva amiga se'n adonà i la portà a l'acera amatenta.

—Anem-nos-en a casa, Maria-Gràcia...

—No; si és que no m'ha vist — digué volguent fingir una serenitat que no tenia.

—Que no t'ha vist? Que et creus que no hi veig? Mes, no en parlem més: anem a casa, o al cine, vols?

—No! feu secament.

—Però on vols anar?, digues-m'ho!...

—Deixem!—digué imperativament

—No...; vull seguir-te, sigui allà on sigui!

I un carrer amb pendent pronunciada, orientat a llevant, els portà camí d'una platja veïna.

Soledat, volia fer desistir a Maria-Gràcia del seu pensament, fent-li observacions raonables, inclús, agafant-la pel braç, per fer-la anar enrera, mes ella seguia caminant amb el cap baix; ideant tal volta, una resolució fatal.

L'emoció rebuda l'havia debilitada de tal manera, que, en ésser a la pujada del cementir, tingué de reposar llarga estona. Seguiren. Al cap d'un bon troç s'ovirà una polsaguera. El roncar d'un motor, avisà la proximitat d'un auto. Maria-Gràcia s'aixecà i es posà quasi en mig de la carretera. El «Lincoln» avançava majestuosament. Sonà repetides voltes la bocina perquè es separés; puix la marxa excessiva no permetia obstacles. Ricard,

desde dins, signà al chauffeur que seguís avant.

Maria-Gràcia, al moment de passar, llençà un crit, que semblava un lament esferidor:

—Ricard, soc teva, ben teva, encara que tú no m'hagis volgut; teva fins la mort!... I dient això, es llençà al peu del desenfrenat corcer modern. Malgrat la ràpida maniobra del que guiava i de la intervenció oportuna i diligent de Soledat, no pogueren evitar que el cos gentil de Maria-Gràcia rodés per terra llançat per el parafang. Els del vehícol, tement un fatal accident, acceleràren la marxa, i, covardament, desapareïxeren, com mals esperits, rera la carena.

Esvaïda la polsaguera i el rastre de la gasolina i passat el consegüent esglai, Soledat, l'amiga entenimentada, corregué cap a la cuneta on penjava mig cos estàtic de la seva amiga. Acostà el cap al seu pit i es tranquil·litzà: —Respira!—feu llençant un sospir de satisfacció. Llavors, vessà unes quantes gotes d'una essència continguda en una diminuta ampolla de dins la cartera en el seu mocador de butxaca i li fregà els polsos i el feu oïlorar a la pacient.

A poc M.ª Gràcia obrí els ulls i es quedà mirant com qui veu visions.

Esguard fondo i perdut. Cabellera lassa. Un rajolí de robins en una mà. Indumentària polsosa i marcida.

—Maria-Gràcia, soc jo... no em veus? Què és el què et fa mal?... Prova d'aixecar-te, vols? Ja t'ajudaré jo...

I Soledat pogué comprovar que no tenia cap fractura, puig sostinguent-la pogué incorporar-se i donar uns quants passos. Sols contussions al costat dret

i una ferida superficial a la ma esquerra.

L'Atzar feu que passés un cotxe i l'únic ocupant tingué prou generositat i humanitarisme per cedir-los-hi—a la petita indicació de Soledat—els seients de darrera per a conduir, degudament, a Maria-Gràcia fins prop de casa seva.

Arribaren. Fosquejava. Solitud i silenci en els carrers. Era en aquella hora dolça i quieta que, en aquesta estació de l'any, les cases es buiden per omplonar la Casa de Déu i els locals de les diversions profanes. Es per això, que Soledat i Maria-Gràcia, pogueren arribar a casa seva sens ésser vistes.

L'amor i la vida

Passàren alguns jorns. Maria-Gràcia, ja restablerta del tot, invità una tarda, a Soledat, a donar una passejada pels voltants de la població. Melangia autumnal. Plàcida quietud dels camps. Or de fulles en l'aire—llàgrimes aurífiques del plor dels arbres...

El camí de rera el convent, tot vora la mar, els portà camí d'aquella formosa platja estiuenca, per aquell camí que tan trist record en guardava M.ª Gràcia.

Bon troç enllà, ran la cuneta, una taca de sang presa i engrida li evocà la terrible tragèdia.

—“Qué tonta vaig ésser, Soledat! Quina ofuscació més gran!

—Si, per cert; però gràcies a la Providència, puc tenir-te encar per companya!—. En veritat,—prosseguí Soledat—vares ésser ben ximple (i perdona l'expressió)... Si la pèrdua del nostre amor, no és per culpa nostra, que hi fa?... De mainades ens sol

captivar una joguina determinada; no deixem de demanar-la fins que la poseïm i llavors la volem tenir sempre al nostre costat, fins dormir prop d'ella perquè l'estimem... De joves, quan es descorre davant dels nostres ulls incauts la cortina del escenari on s'hi desenrotllen les primeres escenes del poema de l'adolescència, ens enamorem d'un jove, i quan el tenim nostre, ens sembla impossible poder passar la vida sens ell, en parlaríem cada moment, les hores al seu costat son fugitives, el somniem... I si la mort ens el prengués, o bé s'afluixés l'amorós llaç que ens hi uneix o ens despreciés, seriem capaces de posar a la pràctica qualsevol trama diabòlica o tràgica...! ¡Quina estupidesa més gran!... Qué no hi han altres joguines que poden satisfer plenament la gelosia de l'infant? Per ventura, en el verger de la joventut, no hi esclaten altres joves

que poden fer la nostra felicitat; no hi bateguen altres cors que poden batre a l'ensem que el nostre; no hi ha altres ànimes, que conegudes, poden ésser la nostra ànima germana?...

Valor, doncs! Esfulla el pomell caigut d'aquell amor malsà; esventa les cendres de la primera estimació exhaurida i abranda sobre el teu cor la vera flama del ideal, perquè hi esclati de nou una nova i exuberant floridada!...—

—Quanta raó tens, ma bona Soladat; fins avui no havia sentit la més petita revifalla d'optimisme, més ara sento més viu que mai, a dintre meu, el goig del viure! Puc menyspreuar i fins oblidar l'amor, l'amor falsari, perquè hagués estat mon dolor, més no puc despreciar la vida, perquè no és meva!...

A. T. i M.

Palamós, 11 Nvbre. 1929

Retorn

Es tan gran ma joia
de retornâ aquí,
que només riuria
saltant pel jardí.

Veig altra vegada
mos testos de flors,
i veig l'ocellada
per l'espai blavós.

Quan al matí em llevo,
primer pensament
es regar mes plantes;
¡quin goig mon cor sent!

Pero no t'oblido
amor meu llunyà,
doncs per tot oviro
el teu clar mirar.

I fins veig ta boca
volguent-me parlar,
però a l'anâ a fer-ho...
no es pot desplegar.

I penso amb les hores,
qu'havem passat junts
sense parlâ els llavis
prô parlant els ulls.

M. LL.

Comiat

Al molt culte i distingit secre-
tari municipal de Súrria

Sr. En Ramón Vers Closa

Avui que us veig ací a dintre ma cabanya,
avui que tinc el goig d'apaivagar dolors
deixeu que el cor s'esplatgi davant de la muntanya
que guarda en llurs entranyes els meus primers suors.
Del Montcogul, cimalla que s'alça davant nostre,
poruc vaig allunyar-me com un isard perdut;
deixant mal escampades les gotes del meu rostre
que queien com rosada damunt el rost eixut.
Avall vaig esmunyir-me fins a trobar la plana;
la plana que anhelava creient-la un paradís;
i a on sanglots i angoixes adollen la mal sana
llavor que emmetzinava robant-me tot l'encís.
En mig de les tempestes que em daven greu martiri,
creient que m'assetjaven espurnes de llampecs,
vegí sota una balma un cor que, en mon deliri,
obria llurs portelles per rebre els meus batecs.
Fissós tot jo hi entrava buscant l'alé de vida
que d'uns pulmons anyívols eixia amb forta ardor;
i a dintre m'esperava jo balma beneïda!
la fulgurant estel·la que allunya tota por.
Amb ell hi compartia les hores de penúria!
Amb ell agermanava ma trista soledat!
Amb ell hi resseguia avencs d'una endreçúria
que enclou tot de misteris nodrits de feredat.
El temps que aixís passava no em fugí de la memòria
servint-me com de bàlsam que em calma tot neguit.
Ja no tinc por de perdre'm pels viaranys de glòria,
i sols mon cor somnia la llum de l'Infinit.
Veni a comiadar-vos complint una promesa
que vareu fer-me un dia mes mans bo i estrenyent;
mes mans... i el cor batent-me en plena juvenesa,
copsant idealismes del vostre cor valent.
Tan ferma la deixàreu la llaça amorosida,
que avui voler desfer-la seria greu pecat;
les llàgrimes vessades també l'han enfortida,
i, no mans barroeres, el cel les ha torcat.

Veniu a comiadar-vos. Es una causa noble
 la que en altres vessanes reclama el vostre esguard,
 perquè floreix la grana sembrada al cor d'un poble
 que vetlla nit i dia tresors que té en resguard.
 Allà hi teniu les cendres de sers que vos voldríeu.
 Allà hi batega amb força la sang de cors fidels.
 Aneu-hi, si us esperen! Ací sols trobaríeu
 plaers esfulladissos i alguns records crudels.
 Aneu a la clotada de Sùria on us espera
 el remoreig de l'aigua del riu de joventut;
 i en son rabeig renteu-hi l'estrofa més sincera
 que el vostre amic desgrana rublert de gratitud.
 Digueu al vostre poble que heu vist al llenyataire,
 qui en mig de les boscúries es molt valent i fort;
 digueu-li que el respectin, puix no és espigolajre;
 digueu-li que us estima i us vol fins a la mort.
 I encar que de les serres un jorn les pedres caiguin,
 ja brusca ma enremada és dura i privarà
 que a dintre la llar vostra malèvoles s'arraiguin
 corrents desvastadores que us puguin llatzerà.

. . . . .

Les terres surienques d'aquestes son germanes
 duent en sa bandera l'escut del poble brau.
 Bo i estenent ses ales endreço a nostres planes
 l'adéu i l'arreveure; mon comiat suau.

JAUME TUNEU i POL

PELS CINEMES

TEATRE CARMEN

«SPIONE»—Intèrprets: Gerda Maurus, Willy Frisch i R. Klein-Rogge. Director: Fritz Lang. («U. F. A.»).

Ja abans de començar ens anuncien que no es tracta d'una història qualsevol, sinó de una recopil·lació de símbols de lo que poden fer els Esperits del Bé i del Mal. Fritz Lang, el formidable creador de «METRÓPOLIS», posà al servei d'un tema policíac, rocambolesc, inverossímil si es vol, el recurs de sa fantasia extraordinària, creant una forma de cinema sintètic que es distingeix per la ràpida successió d'imatges, i pels efectes i am-

bent creats pel decorat, jocs de llum, etz. «SPIONE» és digne de veure's per la tècnica, quant no per l'assumpte i per l'originalitat que presideix el conjunt, molt d'acord amb les característiques alemanyes.

«LA SUERTE DE LA FEA»—Intèrprets: Colleen Moore i Donald Reed. Director: Millard Vebb. («First National»).

Flaca comèdia sostinguda per elements que ja no poden donar de sí més del que han donat. L'argument és a base dels consegüents *tipos* estudiantils d'aquests col·legis americans que cultiven més l'esport que l'estudi, factors ja molt emprats i que han crea-

tantes pel·lícules similars. Colleen Moore fa els possibles per a defensar el seu paper. Donald Reed no ens diu res de nou.

«CUIDADO CON EL TELÉFONO»—Intèrprets: Carmen Boni i André Roanne. Director: Augusto Genina. («Sté. des Cinéromans»).

Comèdia passable, d'argument i trucs gastadíssims i de construcció i estructura deficientíssims. Dels intèrprets, amb prou feines si Carmen Boni, rodejada de mals elements, ens recorda la deliciosa protagonista de «¿CHICO O CHICA?» i «ADIÓS, JUVENTUD», produccions molt superiors a aquesta en realització i interpretació. André Roanne molt amanerat.

«PELIRROJA»—Intèrprets: Clara Bow i Lane Chandler. Director: Clarence Badger. («Paramount»).

No tindria, certament, cap interès aquesta pel·lícula, clàssica i vulgarment americana, si no fos tota ella plena de la figura deliciosament atractívola de Clara Bow, quina gràcia i vivacitat, no exempta de talent interpretatiu, fa que totes ses pel·lícules siguin interessants, per poca originalitat que tinguin, com aquesta. Lane Chandler, una cara nova, fa un bon paper.

«LA ÚLTIMA CITA»—Intèrprets. Elvira de Amaya i Rafael de Murcia. Director: Francisco Gargallo. («Gaumont-Nacional»).

Com totes les produccions espanyoles, els elements que integren aquesta, són molt deficientes. Començant per l'interpretació i acabant per la fotografia, es veu tot mancat d'una bona direcció artística. No pretenem amb això que Espanya hagi de fer pel·lícules a l'altura de les bones estrangeres, però al menys, que l'argument, que en aquesta comença bé, tingués cap a l'últim més sentit comú, que és l'única cosa en que ens hem assemblet als americans.

«AL SERVICIO DE LAS DAMAS».—Intèrprets: Kathryn Carver i Adolph Menjou. Director: H. d'Abaddie d'Harrast. («Paramount»).

París, *Grand Hotel*. Ambient distingit. Menjou, *maître d'hôtel*. Naneres fines, exquisides. Conquesta fàcil. Gestes subtils, mirades expressives. Sagacitat, diplomàcia. Sports d'hivern a Suïssa. Idil·lis nocturns. Situacions compromeses. Desenganys. Re-

conciliació. Això és Adolph Menjou, i això és, com la majoria, l'argument que explota les qualitats característiques d'un dels més famosos actors del Cine.

ECONÓMIC CINE

«EL ENEMIGO», — Intèrprets: Lillian Gish i Ralph Forbes. Director: Fred Niblo. («Metro-Goldwyn»).

Llàstima que aquesta pel·lícula hagi sigut presentada al públic després d'haver vist tants «films» de guerra, ja que, amb lo gastat que és aquest tema, no causa l'impressió que hauria de produir, perquè «EL ENEMIGO», basada també en la Gran Guerra, és una de les millors pel·lícules dramàtiques que hem vist. Té moments d'elevat significat, alguns plens d'una amarga ironia, eternidores escenes de dolor, de misèria i de guerra, i troços bellíssims de sentiment i d'amor, presidit tot per la mà mestra de Fred Niblo, qui feu de sa labor una veritable filigrana. «EL ENEMIGO» és abans que tot una formidable diatriba contra la Guerra, i per la grandesa i sublimitat de la filosofia que enclouen els seus admirables passatges, l'hauria de veure tot-hom, car estem plenament convençuts que una pel·lícula com aquesta, d'efecte més immediat i més suggestiu que la literatura, arribaria amb més persuasió al cor de les multituds.

L'interpretació és meravellosa. No podia escullir-se artista més adequada que l'espirtual Lillian Gish per a encarnar el personatge central. Es una artista de talent poc comú. Els demés treballen perfectíssimament.

«EL CADETE DE WEST-POINT»—Intèrprets. Joan Crawford i William Haines. Director: Edward Sedgwick. («Metro-Goldwyn»).

Com «DICK, GUARDIA-MARINA», té aquest «film» el mateix mèrit de mostrar-nos la vida dels cadets americans en els recintes de les seves acadèmies militars. Ademés, les magnífiques desfilades, els jocs, les disciplines, les petites rivalitats i l'imprescindible partit de *rugby* tot salpicat de la simpatia de William Haines, fa que «EL CADETE DE WEST POINT» sigui una cinta entretinguda i agradable.

«EL CIRCO»—Intèrpret i director: Charles Chaplin. («United Artists»).

Hi ha qui li agrada i hi ha qui no li agrada Charlot. Els que no els hi agrada és que no'l comprenen, i molts dels que disfruten amb la gràcia inèdita de l'artista mundial, no saben veure que aquesta tanca la amarga tristesa, reflexe de la vida de desenganys del còmic genial. A pesar de tota la pallaçada que caracteritza la comèdia que ens ocupa i de l'alegria frenètica i desbordant que infondeix, conserva el seu fons dramàtic i sentimental...

Sols el talent de l'incomparable Charlot podia concebre el tristíssim final, en el que, abandonat i desenganyat, el pobre il·lús fa l'última pirueta en el cercle que en el sòl havia format el circ, en el que hi ha deixat totes ses esperances i totes ses il·lusions...

«EL RESCATE»—Intèrprets: Lily Damita i Ronald Colman. Director: George Fitzmaurice. («United Artists»).

La primera pel·lícula interpretada per la nova parella Colman-Damita resultà un fra-

càs, fracàs encara més remarcable per tractar-se d'uns artistes i d'una marca que poques vegades decepcionen al públic. L'insòlit desencert no és degut, certament, al canvi hagut en la *partenaire*, que reuneix sobrades condicions, sinó en el desatinat argument, faltant en bona part de lògica i verosimilitut, que sembla fet a posta per a desmentir la fama que de selectes tenen els *films* dels Artistes Associats.

«LA BELLA DE BALTIMORE»—Intèrprets: Dolores Costello i Conrad Nagel. Director: Alan Crossland. («Warner Bros»).

Lleugerament falsejada la part històrica per a obtenir més emoció en alguns passatges, la cinta es fa interessant i agradable, amb situacions ben definides i millor resoltes, viscudes perfectament pels intèrprets, els quals captiven des del primer moment. Direcció, fotografia, etc., cooperen a fer de «LA BELLA DE BALTIMORE», una producció que per ses poques pretensions, ofereix mèrits de relativa importància.

JOAN DEL MEGAFON

DEL CARNET ESPORTIU

EL CAMPIONAT GIRONI

Dia 23 Desembre

Olot F. C., 3—Palamós S. C., 0

Ens plau reproduir textualment el que ressenya sobre aquest partit un benivolgut redactor olotí:

«La reacció iniciada per l'Olot en el camp de Cassà, segueix ascendent. Amb La Bisbal es feu el primer resultat sorpresa, i el d'ahir, amb el Palamós, el de la màxima, i més tenint en compte que el porter palamosí salvà al seu equip d'una verdadera debàcle.

El nombrós públic que assistí a l'encontre en sortí satisfet d'haver pogut gaudir d'un bon joc, dur, però noble, calificant-lo el millor des del que va de campionat.

Del Palamós sobressortí en gran manera el porter, posant tota la voluntat, els altres, per contrarrestar el vistós joc que emprà l'Olot, del que tots els components estigueren un mateix nivell.

L'arbitratge a càrrec del col·legiat amateur Sr. Segarra, bé i imparcial. Els equips eren:

Sauras, Castells, Prunés, Picola, Güell, Pau, Puig, Vidal, Farret, Coromina i Oliver, per l'Olot.

Torrent, Ribera, Colomer, Robau, Company, Vilata, Napoleón, Valls, Badosa, Passarrius i Ribas, pel Palamós.»

Sens comentari.

***

El Palamós guanya, difícilment, a La Escala, per 5 gols a 4.

Al camp local fou jugat aquest encontre de Campionat. Els dos equips posaren tot el seu entusiasme a la palestra, i els forasters, que tingueren més encert en el xut, arribaren quasi bé a tenir el partit, sobradament, al seu favor, puix, al segon temps, assenyala el marcador un 4 a 2 pels escalencs.

El primer temps finí amb 2 gols a 1, marcats per Cros (2) i Ribas (1). A la represa i per mediació de Passarrius, els palamosins han aconseguit l'empat. Per dues vegades han marcat, novament, els escalencs Cros i Carreres. Els locals canvien l'aliniació de l'equip, passant Colomer d'avant-centre, exercint llarg domini i igualant la partida amb dos gols esplèndids, obra de Colomer i Valls. Quan mancava un quart per acabar-se l'encontre i en ocasió de tirar-se un penalty contra els escalencs, aquests s'han retirat del terreny, en senyal de protesta. Executat el càstig per Ribas i obtingut el gol, l'àrbitre ha donat per finit el match abans del temps reglamentari.

L'equip guanyador era: Torrent, Ribera, Colomer, Robau, Company, Vilata, Napoleón, Valls, Ribas, Passarrius i Amatller.

Els altres resultats de la jornada: C. D. Cassà, 1—C. D. Farnés, 5. La Bisbal, 1—Figueres, 1.

***

La U. S. Figueres guanya al Palamós per la mínima diferència (2 a 1).

La vigília de Reis va traslladar-se l'equip local a Figueres per tal de disputar el seu corresponent partit de segona volta. Arbitrà el senyor Olamendi, molt enèrgicament, i els equips eren: *Palamós*: Torrent, Ribera, Colomer, Robau, Company, Vilata, Napoleó, Valls, Amatller, Passarrius i Ribas.—*Figueres*: Gutiérrez, Santamaria, Juandó, Medina, Bosch, Madern, Jordà I, Mas, Naval, Pinedell i Jordà II.

La victòria fou pels propietaris del terreny, els quals, malgrat jugar quasi bé sempre amb deu jugadors—puix es lesionà Joan-dó—sapigueren multiplicar-se i contrarrestar l'empenta dels palamosins, obtenint dos gols d'esplèndida factura, per Jordà II. El dels palamosins fou aconseguit per Valls.

Es distingiren pels palamosins, Valls, Amatller i Company. I pels figuerencs, Jordà II i el mig-centre.

***

Dia 12

Palamós, 2—C. D. Farnés, 1

Fou aquest un partit gris i mancat de bones jugades. Hom esperava una lluita aferrada, però no fou així. Es jugà, sí, correctament, i sense haver-hi cap incident entre els jugadors i públic el qual—perquè negar-ho?—en tots els partits de Campionat jugats al nostre camp s'ha comportat noblement, no donant lloc a enterboliments d'ordre i oferint un gran contrast, això, amb tot el què ha passat en alguns camps de fora de casa.

Per manca d'espai no ressenyarem detingudament el partit, el qual sols en comptats moments ha ofert un poc d'interès, perquè la lluita no fos totalment ensopida.

Els primers de marcar han estat els nostres, al primer temps, en una jugada rubler-ta de valentia, per part de Badosa, el qual, amatent, ha endinzat la bala al gol. Rés més de notable en aquest primer temps, a no ésser per l'afortunada intervenció del porter farnesà en deturar diversos trets. La segona part ha començat amb les mateixes característiques de la primera. Novament és Badosa l'encarregat de marcar el punt, rematant un precís centre de Napoleón. Després, els visitants han aconseguit el de l'honor, al executar un còrner. Ha sigut allavors, quan el joc ha adquirit un xic d'interès, per veure qui sortiria definitivament vencedor, siguent-ho el Palamós, per 2 gols a 1.

Altres resultats de la jornada: La Bisbal, 5—Cassà, 1. Olot, 0—Figueres, 0.

***

La puntuació, després d'aquesta jornada és com segueix:

	PARTITS				GOLS		Punts
	J.	G.	E.	P.	F. C.		
U. S. Figueres	10	7	2	1	23	10	16
Palamós S. C.	10	7	0	3	25	17	14
La Bisbal	9	4	1	4	16	21	9
C. D. Farnés	8	4	0	4	18	17	8
Olot F. C.	7	3	1	3	17	10	7
La Escala	7	3	0	4	22	13	6
Cassà F. C.	9	0	0	9	5	38	0

A. C. M.

Festival Benèfic en el Teatre Carme

El dia 22 del prop-passat Desembre, tingué lloc en el Saló d'Espectacles d'aquest coliseu, l'anunciada vetllada a profit de la palamosina Angela Iglesias.

No cal dir que la festa revestí un èxit sens precedents, com mai l'havien obtingut actes d'aquesta naturalesa. Se la mereixia, Angela Iglesias aquesta demostració d'amor i altruisme que n'hi han fet ofrena els palamosins i bisbalencs.

***

Amb una organització perfecte per part de la Comisió local, es confeccionà un programa suggestiu i agradós el qual es descapdellà així:

I.—Dues formoses sardanes per part de l'Orquestra-cobla «La Principal de Palamós», que feren estremir amb llur vibració als oïents.

II.—Tot seguit anà per representar-se el drama en 3 actes de Ribas i Julià *L'Avia*, en el qual hi prengueren part notables elements bisbalencs, reeixint del tot, gràcies a l'encertada direcció del Sr. Magne Bosch. Mereix especial menció el difícil paper que portà a cap la Srta. Assumpta Oliver, encarnant *L'Avia*. La seguiren en mèrits les senyorettes Francesca Janoher, Marina Frigola i Maria Llahuna, (aquesta última es captà les simpaties del públic per el seu treball ingènu).

Van distingir-se igualment per llur encertada actuació els Srs. Manuel Mançanas, Carles Font, Ramón Carol, Josep Mont, Albert Pagés i Enric Burgas.

En el drama de Ribas i Julià, s'hi barrengen mestrívolament la part còmica i trista, fent per això que l'espectador hi posi una dosi d'interès i aplaudeixi espontàniament ambdues coses.

Actuàren d'apuntadors N'Albert Pibernat i En Pere Vinyals. Aquest darrer llegí un comiat de gràcies.

III.—La tercera part de la vetllada que podriem nomenar-la palamosina anà confiada als Srs. Vicents Prats, Ramón Casas i Joan Llagostera: *Minuet*, d'Apel·les Mestres i *Cancó d'amor guerra*, de Martínez Valls, foren cantades finíssimament per el

primer. Dues *Sérénades* i dues *Réveries* que executà Joan Llagostera (violí) acompanyat per Ramón Casas amb la justesa en ells peculiar. Dues figures musicals que reeixiren plenament i bé caldria dedicar-los un elogi apart.

IV.—Per últim l'Entitat Choral «Rossinyols de les Gabarres» seguint la batuta de llur mestre el Sr. Josep M.ª Soler es feu aplaudir llargament al cantar *La donzella de la Costa*, de M. Bartomeus i *La Violeta*, de J. M.ª Soler.

Es digne de tenir-se en compte l'ofrena que feu nostre benvolgut amic En Francisco Vidal de la magnífica tela per tal de sortejar-se a profit d'Angela Iglesias. Demonstrativa del seu talent artístic i a l'ensemps altruista.

Les senyorettes que venguèren els números del sorteig foren les gentils A. Frigola, Teresa Mont, Marina Llahuna, Victòria Gisbert, Carme Vigo, Maria Gironella, Antònia Bofill, Gràcia i Teresa Cuadrado.

***

L'Empresa del Teatre Carme cedí desinteressadament el local per a la celebració de la Vetllada. L'«Econòmic Cine» tancà les seves portes en la nit del diumenge i les Societats palamosines aportaren el seu concurs per tal que la festa tingués més esplendor. Els aficionats i coristes bisbalencs i llurs directores, com també els elements palamosins, uniren el seu concurs, sense remuneració de cap mena. Els dependents i empleats del Teatre feren el seu comés amb gust sense ésser, igualment, retribuïts.

Festes així, honoren tot un poble i deixen entreveure els generosos sentiments dels seus moradors.

***

El balanç general de la Vetllada, fou:

Ingressos.	. . . . .	1.327'80 pessetes
Despeses	. . . . .	248'25 »
Total	. . . . .	<u>1.079'55 »</u>

Benefici líquid a favor d'Angela Iglesias que ha estat ingressat a la seva Llibreta d'Estalvi de la «Caixa de Pensions per a la Vella». C.

Crònica Local

En començar el nou any «Marinada» desitja als seus subscriptors i amics un devassall de benhaurances i prosperitats.

***

L'any vell s'acomiadà amb un temps esplendorós impropï de l'hivern, uns dies magnífics i assolellats que s'escolaren amb recança. En canvi, l'any nou, tot just nat, ja ens n'ha fet passar quatre. Fret i plujes ben abundoses han estat la seva característica general, amb uns dies, però, de bon aprofitar.

***

Per Nadal cada ovella a son corral, aixís resa la dita i aixís ho palesaren innombrables cares amigues que durant aquestes festes nadalènques tinguerem el plaer de saludar.

***

Com cada any, al punt de les dotze de la Nit Bona es celebrà una solemne *Missa del Gall* en la capella del Col·legi de les Germanes Carmelites que es vegé concorregudíssima.

També a la Parroquial es celebrà el dia de Nadal a dos quarts de 7 del matí, essent cantada i amb cançons pròpies de la festa. L'Ofici cantat per un nodrit chor amb acompanyament d'armonium i instruments de corda fou també lluidíssim.

***

En les societats «Centre Federal» i «El Port» els festeigs consistiren en selectes concerts i lluïts balls a càrrec de la cobla «La Principal» de la vila i de l'orquestrina «L'As» d'Anglés, respectivament. En el «Centre Econòmic» hi hagué sessions de varietats a càrrec d'una cançonista.

***

La vigília de Cap d'Any en el casino «La Unió» i en «El Port» celebràren lluïts balls dits *del raïm*, costum importada fa pocs anys de l'estranger. A l'endemà a mig dia, en la terrassa de «La Unió» la cobla «La Principal» hi desgranà algunes sardanes, reminiscència servada dels festejos que es celebraven anys enrera per commemorar la fundació de dita societat.

***

La Festa de Reis quedà completament deslluïda amb la pluja que no minvà en tot el dia. Únicament ja cap al tard, parà lo suficient per a que els Tres Reis acompanyats de brillant seguici i a so d'orquestra fessin la seva entrada triomfal a la vila.

***

Dos Mestres titulars han organitzat unes lliçons particulars en les que s'ensenyarà:

Francès, mecanografia, teneduria, dibuix, pintura, lliçons de cultura general, etc., etc.

Es donaran, també, classes especials per a senyoretes, i classes individuals.

Per a informes, cal dirigir-se al domicili del Sr. Baqué, carrer d'Enrajolat, 12, 1er

Com sigui que fan unes condicions molt ventajoses, no dubtem que tindran un veritable èxit.

***

Ha plogut intensament alguns dies consecutius en tota la comarca, i la terra ha quedat completament amarada. Els recs i rieres han anat plens fins dalt, com feia ja alguns anys no s'havia vist. En un d'aquests dies, va córrer la veu amb insistència de que l'Aubi havia trencat, altra volta, per dos llocs diferents, i més de quatre veïns feren preparatius. Sortosament, no va ésser veritat. Les aigües, magníficament aconduïdes en els trossos perillosos arranats, i si bé oferien imponent aspecte, corrien al mar ben diligents. No contrastant, i recollint alguns parers, exposem si no seria convenient, de tan en quand, netejar els llits de l'Aubi?

***

Les fires de Sant Tomàs i Sant Antoni, han desaparegut completament. Pocs anys enrera, encara vèiem algun turrinaire i alguna parada de garrins. Enguany, res, absolutament, en el mercat, únicament en el "Centre Federal" celebren ball, per seguir la costum tradicional.

***

Consecutivament, van portant-se a terme les obres compreses en el pla de reformes i modernització, empreses per l'Ajuntament.

Des de la vigília de Nadal crema ja la nova instal·lació d'enllumenat en els principals carrers i passeigs, que, val a dir-ho, dona a la població un aire de modernitat ben escaient. L'adoquinat del carrer Cervantes està quasi acabat, i el de l'Eixamplis està fent-se amb tota activitat. En el Passeig del Mar manquen les graonades fins a la platja i la instal·lació de la font lluminosa central en la Plaça de Gonçalez Hontoria. Alguns carrers petits, com són el del Mal Pas i l'encreuament del de Augusto Pagés Ortiz amb la Carretera del Far, queden forta i bellament arranats i urbanitzats. Ens preguntem, però, quan es començaran les Escoles?

***

La companyia de Ramón Martori que venia actuant aquesta temporada s'acomiadà amb l'obra *Un idilio entre nubes*, amb regular concurrència. Actualment dona algunes representacions la companyia de sarçuela de Marian Beut. Per estrena oferí *El husar de la guardia*, *Las campanadas* i *Los guapos* amb cooperació de l'orquestra del «Teatre Novetats» de Sant Feliu.

***

En el «Carmen» ultra les sessions de cine quina ressenya donem en altre lloc, presenten sovint algunes atraccions de varietats.

***

En la última reunió general en el casino «La Unió» hi hagué canvi parcial de Directiva, ocupant els càrrecs de President, Bibliotecari i Vocal els Srs. En Joan Reig, En Francesch Goday y N'Anselm Gubert, per el mateix ordre.

***

CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVI

Operacions efectuades des de 1 de Gener al 30 Desembre de 1929:

Núm. de llibretes noves	269.
Cancel·lades	104.
Núm. de cobraments	4.047.
» de pagaments	2.080.
Imposicions pessetes	2.156.660'18
Reintegres	2.071.828'38

Saldo a favor imposicions pessetes 84.831'80

***

Poc assortats han estat els palamosins amb les rifes de Nadal i Reis. Han caigut únicament tres o quatre sorts, de les més petites.

***

Moviment del Port

Mes de Desembre

VAPORS NACIONALS

Vilafranca, (2 vegades), *Cabo Peñas Landfort*, (2 vegades), *Freixas 3*, (7 vegades), *Cervera*, (2 vegades), *Bérga*, *Cabo Toriñana*, *Maria Dalmé de R. Celta*. Total: 9.

VELERS NACIONALS

Ramona, *Servol*, *La Marieta*, *2.ª Carmencita*, *Felix Martí*, *Fernando Casset*, *Maria Dolores*. Total: 7.

VAPORS ESTRANGERS

Eudora, *Istria*, italians. *Exbrook*, *Exchester*, nord-americans. *Tilemachos*, grec. *Hinnoy*, *Anjer*, *Estrella*, noruegs. *Mont-Angel*, francès. Total: 9.

VELERS ESTRANGERS

Avvenire, *Renato*. italians. Total: 2.

***

Registre Civil

Mes de Desembre

Naixements: Lluís Ribera Costart; Vicents Albiol Pons; In. Darnaculleta Subirós; Rosa Massagué Llago; Jaume Romaní Pacreu; Rosari Chico Degea; Esperança Busquets Bonay; Lluís Ballesta Ureña. Total: 8.

Defuncions: Angela Torres Torrens, de 14 mesos; Basili Santacruz Simón, de 1 any; Maria Mont Gispert, de 74 anys, vídua; Josefa Lloveras Albertí, de 74 anys, casada; Bibiana Bagué Cama, de 76 anys, vídua; Pere Niell Serra, de 22 anys, solter; Sole-dat Torrent Machuca, de 3 anys; Josep Crosa Sala, 57 anys, casat; Rosari Chico Degea, de 3 dies. Total: 9.

Matrimonis: Francisco Granés Rovira amb Dolors Serrat Coll; Jaume Estarriola Subirós amb Maria Prohias Torrent; Domingo Porlan Gómez amb Dolors Reig Joan. Total: 3.

J. Cabarrocas-Lluch

Agent de Duanes Col·legiat

Cases a:

Port-Bou i Cerbère

CORRESPONSALS A PARIS :

3, Rue Saint-Vincent-de-Paul

CASA ALIADA : LAVION —

Rue Stanley, 80 - Bruxelles

Corresponsals a :

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELILLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Casa central:

BARCELONA

Via Laietana núm 30

Teléfon, 18.767

Si vostè s'oprecia

de tenir una exagerada
pulcritut en la seva roba
interior, sabrà que això
s'aconsegueix rentant-la
amb

SABÓ
CHAMBO

F. GARRIGA
Via Layetana 17.
BARCELONA.

Cereals i
Gasolina

J. LLOBERAS
GIRONELLA

Palamós

Pi Margall, 26-28

MOTOCICLETAS

SUN

(INGLESAS)

SIMÓ

(NACIONALES)

CICLOS

SANROMÁ

ARTICULOS

SPORT

Recambios - Carburadores - Reparaciones
Cambios de marchas - Accesorios
Sillines detrás

y todo lo concerniente a

CICLOS - MOTOS - SPORTS

A. SANROMÁ

Balmes, 62 - Barcelona

Casanovas

Sastre
Palamós

HOTEL i Caf 

TRIAS

:: Situació immillorable,
davant de la mar, de la
Estació, del passeig i al costat
de l'administració d'automòbils

Habitacions confortables
Espl ndid sal  menjador
MAGNÍFICA SALA DE BANYS
D'AIGUA DE MAR I DOLÇA
GARATX - TEL FON, 35

Papereria - Llibreria

LLORENS

*Objectes d'escriptori - Tintes
Llibres ratllats - Ll p os
Estilogr fiques de les millors
marques - Plumes - Paper carbó
- Objectes per a regal -
Llibres i Novel les de totes
classes - Material escolar.*

Carrer Cervantes, 26

ORBIS, S. A. - Barcelona

F brica pròpia de mobles per oficines-multicopis-
tes -::- màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona,

Clar s, n.  5

Direc. Teleg.

Orbis - Barcelona

Tel f. A. 458

ARTIACH

CHIQUILIN

BILBAO

ROLDOS
RÁPIDO

LA NUEVA CREACION ARTIACH

A BASE DE

YEMA DE HUEVO

AZUCAR REFINADO

MANTEQUILLA PURA

HARINA DE 1ª CALIDAD

Paquete de 200 gr **UNA PESETA**

PIDA VD SIEMPRE GALLETAS

Artiach

MARIA. ARTIACH

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: **R. CASAS**

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

On parle français

Englis spoken

Casa fundada en 1852

Sastreria Prat S. A.

Trajos del país i anglesos

Telèfon 11267

Ronda de St. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT — Fustatge per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil sistema EGGER. — Instal·lacions, completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUÏDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve e Barcelona